

SCHAAKRUBRIEK

No. 12.

Alle correspondentie betreffende deze rubriek aan Dr. J. Selman, Kerkrade, Hoofdstraat 7.

Algemeen gedeelte.

In den winterwedstrijd der Heerlensche Schaakvereniging werden de volgende partijen beslist: van Kerkoerle—Koblitz 1—0; Herstein—Koblitz 0—1; Dr. Selman—Schoenmakers ½—½; Ir. Veegens—v. Kerkoerle 1—0; Ir. Veegens—Vinken ½—½; Herstein—Filipiak, afg.

De stand is nu: Koblitz 8 uit 10; v. Kerkoerle 7 uit 8; Dr. Selman 6 uit 7; Vinken 5½ uit 7; Ir. Bianchi 4 uit 6; Schutgens-3½ uit 8; Reichrath 3 uit 5; Ir. Veegens 3 uit 4; v. Gerstel 2 uit 4; Nijburg 2 uit 5; v. Rossum 2 uit 6; Herstein 2 uit 6; Quaedvlieg 2 uit 2; Schoenmakers 1½ uit 4; Filipiak 1½ uit 7; v. d. Wolk 1 uit 6; Jongen 1 uit 9; Hoen 0 uit 6.

Morgen, 16 Dec., speelt het tiental der Heerlensche Schaakvereniging te Venlo tegen de Venlosche Schaakvereniging. Een belangrijke wedstrijd voor het Bondskampioenschap. Naar het zich laat aanzien zal alleen van Kerkoerle helaas verhinderd zijn de reis mede te maken.

Na de 8—2 overwinnig op Maastricht (dat op zijn beurt met 7—3 van Venlo won) mag op een overwinning van Heerlen gerekend worden. Doch ook in het schaakspel zijn dergelijke prognoses dikwijls riskant!

Partij-gedeelte.

Hieronder volgt de partij, welke Ir. Veegens jl. Vrijdag tegen van Kerkoerle won; het eerste verlies van den laatste na zeven overwinningen in successie!

Partij No. 22.

Wit: Ir. J. D. Veegens (Heerlen)

Zwart: J. van Kerkoerle (Heerlen)

Gespeeld te Heerlen op 7 Dec. 1934.

1. e2—e4 c7—e5
2. Pg1—f3 Ph8—c6
3. Lf1—b5 a7—a6

Wit speelt met 3. Lb5 de zg. Spaansche partij, en Zwart kiest daartegen de beste verdediging 3....., a6. Zooals bekend volgt op 4. Lc6; dc6; om dan 5. Pe5; met Dd4 te beantwoorden.

4. Lb5—a4 Pg8—f6
5. 0—0 b7—b5

Gewoonlijk wordt b5 pas gespeeld wanneer Wit met 6. Tel of 6. De2 de e-lijn bezet. Overigens is de volgorde der zetten hier van weinig belang: dezelfde stelling wordt bereikt.

6. La4—b3 Lf8—e7

Hier moet Zwart zich niet in de volgorde vergissen, want op 6., d6 is 7. Pg5 al zeer onaangenaam! (7., d5 8. ed5; Pd5; 9. Df3)

7. c2—c3

Bereidt niet alleen d4 voor, doch geeft Lb3 een vluchtveld als Zwart Pa5 speelt.

7., d7—d6

8. h2—h3!
Ontneemt aan Lc8 het sterke veld g4.
8. Pc6—a5!
Begin eener manoeuvre, door den grooten Russischen schaakmeester Tschigorin bedacht, om op de damevleugel tot een sterk tegenspel te komen.
9. Lb3—c2 c7—c5
10. d2—d4
Met deze zet neemt Wit verplichtingen op zich; vroeg of laat kan Wit gedwongen worden zich te verklaren of tot de5; of tot d5, waarmede Zwart de mogelijkheid tot het doorzetten van f5 krijgt. Velen spelen daarom in dezen stand 10. d3, om zichzelf verschillende mogelijkheden voor te behouden.
10. Dd8—c7
11. d4xe5
Hier verlaat Wit de gebaande wegen der theorie. De zet is natuurlijk goed, het na-deel is meer psychologisch: Zwart hoeft zich niet meer bij elke zet af te vragen wat pion d4 rou kunnen doen. De gebruikelijke zet is 11. Pbd2.
11. d6xe5
12. Dd1—e2 Lc8—d7
13. Pb1—d2 0—0
14. Tt1—d1 Tt8—d8

15. Pd2—f1
Nu blijkt Ld7 slecht te staan. Had Zwart op zijn 12de zet de looper naar e6 of b7 gespeeld (in plaats van met Ld7 op een eventuele kwaliteitwinst door Lb5 te speculeren; overigens een speculatie op lange termijn!), dan stond Zwart goed: hij zou de d-lijn bezetten.
15. Pa5—c6
16. Lc1—g5 Ld7—e6
17. Pf1—e3! Pf6—h5?
Hiermede meende Zwart 18. Pd5 nog te kunnen pareeren. Nu volgt echter een fraai slot.
18. Pe3—d5 Le6xd5
19. e4xd5 Pc6—a5
20. d5—d6!!

Stand na 20. d6!!

20. Td8xd6
21. Td1xd6!! Le7xd6
22. De2—e4
en Zwart gaf op: Ta8 is niet te redden (22., Tb8 23. Dh7:+, Kf8 24. Dh8±). Een door Wit correct en sterk gespeelde partij!

Probleem-gedeelte.

No. 13. (M. Willemson)

Wit: Ka4, Da1, Te4 en e8, Pf8 en g5, Lc7 en g8, pi b6, e3, g4 (11 st.)

Zwart: Ke5, Da7, Te3 en h7, Pb5 en d2, Ld3 en h2, pi a2, a5, c2, c6, d7, g7, h6 (15 st.)

Mat in twee zetten.

No. 14. (Dr. A. Kraemer)

Wit: Kg6, Td5 en d8, Pb6 en c6, Lb1, pi b7, d2, h3 (9 st.)

Zwart: Ke6, Te2, Pa7 en f5, Lb8 en c8, pi b2, b3 e7, h4 (10 st.)

Mat in drie zetten.

Deze beide zeer lastige problemen zijn de laatste twee van onze 100 oplossingswedstrijd.

Oplossingen tot Maandag 24 Dec. laatste post bij den Schaakredacteur.

Oplossingen:

No. 9 (J. A. Schiffmann, 1e E.V. N.S.B. 1929)

1. Kd5xd4

No. 10 (H. Rosenkilde, 3e pr. N.S.B. 1929)

1. Tb6—c6, Lc6: 2. Dc3+

1., Te2: 2. Dc4+

anders 2. Lb2+

Deze beide varianten geven de bedoeling van den componist: met den sleutelzet verleidt Wit Zwart tot het doen van een kritischen zet, waarna Zwart gedwongen wordt met zijn tweeden (konnings)zet de beide stukken (L en T), die het „trefpunt" e4 beheerschen, tot werkeloosheid te doemen, de een door zelfpenning, de ander door interferentie.

De heer Teeuwen (Schaesberg) vond een andere oplossing, die voor zoover ik zie ook tot mat in drie zetten voert, nl. 1. Lc6:!! Op 1., Te6: volgt 2. Lb2+, K c5: 3. Pe6:± en anders is legen de geweldige dreigingen 2. Dc4+ en 2. Dc3+!! (2. Kc3: 3. Lb2±) niets te beginnen! Is deze nevenoplossing indertijd den prijsrechters van het bekroonde probleem ontgaan? En aan de talrijke oplossers van het Tijdschrift?